

Előfizetési árak:
 Egész évre ----- 12 frt
 Félévre ----- 6 "
 Negyedévre ----- 3 "
 Egy óra ----- 1 "
 — Egyes szám 4 kr. —

Kiadóhivatal:
 Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
 Nagybecskerek, Ur-utca 276. sz.,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztéségi Iroda:
 Nagy Becskerek,
 Zápolya utca 1-ső szám,
 hová a lap szellemi részét, illető
 minden közlemény intézendő.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
 Azonkívül az összes hirdetési
 irodákban.

Megjelenik mindennap,
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

Az ellenzék kudarca.

Nagybecskerek, január 22.

—n— Az ellenzék, ha szándéka si-
 kerül, csakugyan lealázta volna a nemzet
 képviselőinek tanácskozó házát az új kor-
 mány bemutatkozásakor. Az elkövetni
 szándékolt méltatlanságban egyformán bü-
 nös az ellenzék minden árnyalata: a köz-
 jogi alapon alapon álló opposíció a Bánffy-
 kormányban hatalmi reményeinek megse-
 misítőtét gyűlöli, míg a szélsőbal abban a
 közjogi alap új törhetlen védőjét szeretné
 gyöngíteni, lehetetlenné tenni. Megalázni
 akarták, lehetetlenné tenni akarták az új
 kormányt kicsinylésük minden alakú de-
 monstrálásával, de szándékuk füstbe ment
 egyrészt a többség egyhangú lelkes ma-
 gatartásán, de főként magának a kormány
 elnökének báró Bánffynak férfias erélyű
 föllépésén. Füstbe ment azon merész, de
 egyúttal diplomatikusan finomságával is le-
 fegyverző polemikáján, melylyel a ráro-
 hauó ellenzék leverte, maga iránt rögtön
 respektusra kényszerítette. Nemcsak,
 de egyszerűen bebizonyította, hogy az
 ellenzék azon taktikája, melylyel az új
 kormányt az előbbinek nagyságával akarja
 szélesíteni, egyszerűen lehetetlen azon
 tárgyilagosságból, mert az új
 kormány feje mind a célok öntudatos ki-
 tüzésében, mind azok konkrét fogalmazá-
 sában, mind pedig a legerősebbekkel való
 vitában is derekasan s meggyőzőleg meg-
 állja a helyét.

Ezt jó lesz tudomásul venni a közön-
 ségnek, melynek félrevezetésén az ellenzék
 sajtó egész siserahada dolgozik, mintha
 csak az lenne a célja, hogy Magyarország
 köztigyeinek intézése soha se bontakoz-
 hassék ki a béklyózó akadályokból.

Ami a képviselőházban a pártszene-
 vélyekből s ezek mind frivolabb kitéréssei-
 ből származó akadályokat illeti, arra nézve
 hatalmas óvószerep talált a többség in-
 tenciója: képviselőházi elnöknek választotta
 Szilágyi Dezsőt, a volt igazságügymi-

nistert, a kinek hatalmas akaratereje, mint
 székkfogaló beszédéből is kitetszik, a pár-
 tok fölé emelkedve fog örködni a képvise-
 lőház tekintélyének sértetlensége, a ta-
 nácskozás méltósága felett.

Az új kormány képviselőházi műkö-
 déseinek akadálytalansága tehát biztosítva
 van az ellenzék széles inzulálós aka-
 dékoskodások ellen. Az új kormányt
 eddig csak fejét hallottuk nyilatkozni, de
 br. Bánffynak a százsz kérdésben tett
 nyilatkozatai már is elárulják a gyakorlati
 államférfiut, a ki a magyar állam magyar
 nemzeti voltát ápolni s fejleszteni képes
 lesz s nélkül, hogy avval a nemzetiség-
 nek bizalmatlanságra, ellenségeskedésre okot
 adjon, s viszont ezek jogos törvényen
 alapuló igényeit kielégíteni kész s képes
 anélkül, hogy a fő cél: a magyar állam
 magyarsága s integritása a legcsekélyebb
 kárát is vallja.

Mind ezek biztató s örvendetes aus-
 piciumok s alkalmasak a közvéleményt
 jogosult várakozással tölteni el a Bánffy-
 kormány működésének hasznos s eredmé-
 nyes volta iránt.

Bánffy újabb sikere. Parlamenti körökben, és pedig
 a szabadlevű párt vezetési épp úgy, mint a józan igazsá-
 gossággal itélő ellenzék notabilitások minden fentartás
 nélkül egyformán elismerik, hogy Bánffy báró miniszter-
 elnök a képviselőház minapi tárgyalása alkalmával, különösen
 Melzl képviselőnek adott válaszában, kitűnő debattornak
 vált be, a kinek mindig van tántorthatlan lélekjelenléttel
 és nyugalommal rögtönzött válasza készletben. Bánffy
 báró ezekben az improvizációkban is politikai előrelátást
 tud érvényesíteni a kifejezés megválasztásában. Ezért
 fogja minden párt, a százsz képviselőök magatartására vo-
 uatkozólag Bánffy báró által tett nyilatkozatot az egységes
 magyar nemzeti állam érdekében hasznos és felelős becses
 sikernek tekinteni. A Bánffy-miniszterium állandóságára és
 a miniszterelnök tagadhatatlan energikus és céltudatos
 pártvezéri képességére nézve szintén igen örvendetes siker,
 hogy a szabadlevű kormányt az elnökválasztásnál, te-
 hát egy személyi és politikai bizalmi kérdés eldöntésénél,
 titkos szavazás mellett, 66 szavazati jelentékeny töb-
 séggel nagy parlamentaris győzelmet aratott.

Szilágyi Dezső.

Nagybecskerek, január 22.

A magyar képviselőháznak csak legőszintébb
 szerencse kívánatunkat fejlethetjük ki a választás-
 ért, melylyel Szilágyi Dezső volt igazságügyi
 miniszter hatalmas többséggel a képviselőház
 elnökévé választotta. Maradandó becsületére
 válik a magyar parlamentnek, hogy a képvise-
 lőház elnöke, a törvényhozási téren fényesen
 bevált államférfi lángelméje által az egész
 civilizált világon hírneves parlamentarius, Szilágyi
 Dezső lett. A választás oly nagy töb-
 séggel történt, — Szilágyira 207 szavazat
 esett s így a kisebbséggel szemben 66 szavazati
 többséget kapott, — hogy az ily félre nem ismer-
 hető bizalmi szava at a volt szabadlevű reform-
 miniszter Szilágyi Dezsőnek személyesen is
 kell hogy tiszteletet szerzett és örömet okozott
 legyen.

Szilágyi beszédét, melylyel előki székét
 elfoglalta és a választást megköszönte, — saját
 és az alelnök nevében, — még az ellenzék is
 óvónk tetszéssel fogadta. Épp így a legkedvezőbb,
 jól megérdemelt fogadtatásban részesült Berse-
 vicz Albert volt kö- oktatásügyi államtitkár,
 egy elsőrangú államférfi képességgel bíró
 parlamentarius megválasztása alelnökké. Ez az
 elnökválasztás egyúttal tagadhatlan politikai
 sikere Bánffy báró miniszterelnöknek és mi-
 niszteriumának, mert ez a szavazás bizonyítja,
 hogy a jelen szabadlevű kormány 66 szavazati
 nyi többség felett rendelkezik.

Még az ellenzék vezeték is elismerik, hogy
 a kormányt ennél a titkos választásnál kö-
 vetendő példáját szolgáltatva a megbízható párt-
 figyelmenek és a belső összetartó erőnek. Szilágyi
 Dezsőnek államférfi okosság és bírói
 igazságérzet által kitűnő beszéde és az állam-
 férfiúnak magas genialitása eleven kezesége
 annak, hogy az ő elnöksége alatt a képviselő-
 házban a parlamenti viták méltósága magas szín-
 vonalon lesz tartva és a szólászabadság ellen-
 lármázás által megkísérelt esetleges merényletek-
 kel szemben a szellemi energia erkölcsi hatalmával
 mindenkor megvédelmezve. Különös tetszést

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

János lop.

Ita: Tömörkény István.

János ezuttal is többféle okból jött be a
 városba. Első sorban a piaci árak érdekelték s
 ezértől néhány apró tárgyat is kellett venni.
 Ugyanis kell egy karika a malacz orrára, egy
 karika az ingára lánczára, amit mindig ellop-
 kodnak a gyerekek, végül pedig adót is kellene
 fizetni.

János ez utóbbi mesterséget végzi el elő-
 szőr s megessaporodva jön ki az adóhivatásból.
 János ugyanis odakint azt határozta, hogy tíz
 forintot fog fizetni, de csak ötöt fizetett s így
 finansziálisan szaporodott. Ez mindig vidám ál-
 lapot. Most már lehet karikákat keresni. Talál
 is kész, nagyon szép. Egyik jó volt az orra
 a másikat pedig nagyot küssé a malacz orrára,
 de hát tesse is, majd hozzá növekszik. Az orr-
 növendő Ezzel most már egészen készen va-
 gyunk s lehetne is menni kitélé, amidőn eszébe
 ötlik, hogy vesz egy olcsó jegyzőkönyvet a fu-
 nak. Inkább alba firkáljon, mint a ház falára.
 Ez természetesen. János valami játéküzletbe
 megy, végignézi a kirakott tárgyakat s néhány
 fillért vesz egy kis noteszt. Szép azért az na-
 gyon, olyan aranyos a háta, akár a biblia.

— No majd meglátom, mit ír bele a gyere-
 k — Ezzel biztató mosollyal János a boltoshoz. —
 Miga lesz a felelős azért, amit a gyerekek ebbe a
 könyvbe szerkeszt.

Igy most már vidáman elválnak.

Amint azonban János az aprópenzi tartal-
 mazó tárczát a belső zsebbe akarná tenni, a
 tárcza leesik a földre, mert nem oly könnyű
 mozogni a subában, ahogy az ember gondolná.

János lehajol érte s amikor fölvenné, egy
 kis szines alakon akad meg a zseme. Ez egy
 játékkatona, mely farkarjával szalutál s kabátja
 kékre, lábai veresre vannak festve. A szere-
 cséslen kis katona fektet a földön, mert csak
 jával odaszorult az árusító asztal lábához, de
 még így fekvé is következetesen tisztelgett. Ter-
 mézetesen János ahogy megpillantja, villámgyor-
 san eszébe ötlik, hogy a notesz mellett ezen ka-
 tonaszertű állapot is igen jó lesz a gyerekeknek.

Hamar kikapja hát fekvő helyzetéből s
 hozzámárvolva a tárczához, mindkettőt az öklé-
 bébe fogja. Fölgyenesedik s az öklét bedugja
 a belső zsebbe. Ott kinyitja, a katona és a tárcza
 bentmaradnak, kezét pedig nyitott állapotban
 húzza vissza. No ez rendben van. Most már
 végleg elkészön a boltostól s az utcán kedvvel
 rászal bele magát a subába, mert az ilyen ügyes
 alkalomnak mindig örülhet az ember.

Most addig be nem nyul a zsebbe, míg a
 tanyára nem ér.

Nincs otthon senki, mivelhogy a gyerekek
 iskolában van, az asszony pedig odajár a szom-
 széd tanyán, ahol valami torban segédkezik.

Igy hát a lovakat kifogja s elkeresve az
 eresz alól a kulcsot, bemegy a hátsó. Jó meleg
 van bent. János topog egy kicsit a szobában s
 jár kel. Majd pedig gondolkozik, vajjon utánna
 menjen-e az asszonynak, vagy reátegye az órára
 a karikát.

E közben eszébe jut a notesz meg a katona.

Gyertek elő. Zsebbe nyul a kivesszi mindkettőt.
 Az asztalra teszi s az ablakhoz megy. Kitekint
 a néna tájra, az utra, hogy jön-e a gyerek. No,
 nem jön még.

Visszafordul s ekkor ahogy tekintete az
 asztalra esik, megdöbbenve lép hátra.

A notesz fekszik az asztalon, de a katona,
 melyet mellé fektetett, nem fekszik, hanem áll
 és felemelve tartja a kezét.

— Nini! — mondja János.

Odamegy hozzá s lefekteti.

De midőn elvonja a kezét, újra felugrik
 a katona, előbb hajlong jobbra balra, mintha
 igen mérges lenne, szután megáll keményen,
 éppen neki szemközt fordulva s a kezét le nem
 eresztendő egy világot.

— No — szól újra János és komolyan
 szentgyere veszi a kék-veres emberkét.

Fa ez, fa. Legalább annak mutatkozik. S
 miként van az, hogy mégis mozog?

Leteszi most már keményen az asztalra s
 meg is nyomja, hogy jól fekvé maradjon. Ugy is
 van. Erős keze alatt megfekszik az asztal a ka-
 tona és semmi mozgása nem érik.

Ánde kezét hirtelen elvonva onnan, újra
 csak fölpattn, hajlong s megint előtte áll meg
 és két festett szemével reá tekiut.

— Üssön meg a part! — kiáltja János s
 mérgesen csapja le újra.

Ezuttal politikával él. Nem kapja fel hir-
 telen a kezét, hanem lassan fogja elhuzni. Meg
 is próbálja, de ime, mi történik megint. Ahogy
 szelid vigyázattal emeli fel az ujjait, akként kél
 utánna lassan a katona, mignem ismét teljesen
 egyenesen áll s karját Jánosra emeli.

A hivatalos melleklet 17. számával.

érdemel, és kapott, — Sailági azon kijelentése, hogy nem tekinti magát csak a ház egy részének mandatáriusául, hanem az egész képviselőház elnökének. Ő úgy, mint elnöktársai, iparkodni fog a részrehajlatlanság eszményét, az igazságságot és a kisebbség legitim jogainak tiszteletét megvalósítani és rajta lesz, hogy a képviselőház alkotmányos jogai mindig érvényre jussanak. Kérése, hogy a képviselőház minden egyes tagja támogassa őt és elnöktársait ezeknek a kölcsönös igazságszeretettel végzendő kötelezettségeknek a teljesítésében, — nemcsak általános tetszéssel találkozott, hanem a legrövidebb idő alatt kedvező befolyást is fog gyakorolni a képviselőházi viták nyugodtságára és méltóságára.

HIREK.

Tájékoztató.

Január 26. Polgárok bálja.
Január 27. A magyar olvasó kör közgyűlése.
Január 29. Megyei állandó választmány.
Január 31. Rendkívüli megyei közgyűlés.
Február 2. Iparosok bálja.
Február 9. Athleták bálja.

A gőzfürdő naponta reggeli 5 órától nyitva van nők részére kedden és pénteken délután.

— Személyi hír. Rónay Jenő főispán hivatalos útjáról tegnap este visszaérkezett Nagybecskerekre.

— Birtokvétel. Daniel László Torontál-vármegyei alispánja a napokban vette meg Zsupunsky Vladimir 1200 holdas kanaki birtokát 300 ezer forintért.

— Eljegyzés. Nagy Gyula, a Temes-Béga-vízszabályozási társulat mérnöke eljegyezte Szuló Etelka kisasszonyt, a temesvári ügyvédi kamara elnökének, Szuló Ernő ügyvédnek bájosa leányát Temesvárott.

— A közigazgatási bizottság albizottságai. Torontál megye közigazgatási bizottsága legutóbbi ülésén, amelynek részletes lefolyásáról lapunk tegnapi számában tudósítottunk megválasztotta albizottságait. A választások eredményei a következők:

A fegyelmi választmány rendes tagjai lettek: Jankó Agost, Vécsey István, Steinbach Antal és Szobotka Rezső. Póttag: Talapkovich Vazul.

A gyámügyi küldöttség rendes tagjai: Babics József, Kovách Agoston; póttagja: Csávossy Gyula. A főispán kinevezése folytán rendes tagok: Vécsey István és Steinitzer Géza. Póttag: Tallián Jenő.

Asz erdészeti albizottság tagjai: Gerliczy Ferenc báró, Tallián Jenő, Rónay Ernő.

A másodfokú erdei kihágási bizottság rendes tagjai: Vécsey István, Steinitzer Géza, Nikolics Fedor br., Gerliczy Ferenc br. Póttagok: Babics József, Csávossy Gyula, Kovách Agost és Rónay Ernő.

— Engöm ne fenyegezz — mondja János a elmege az asztaltól egész a sarokig.

Onnan gyanusan nézi. Csönd van kint, bent. Kissé alkonyodik s a pusztára leszáll a téli napáldozat ólmos fátyola. Semmi zaj sem hallható, a boglyakemencében összeomlik néha a szarátok s koppan a tapasztott falon. A notesz az asztalon fekszik, János a kemence padkára ül, a katona áll az asztalon s mereven nézi Jánost.

Meg se mozdul.

János erőse pillantásai egyre gyengébbek, végül leüti szeméit a katona tekintete előtt.

— En nem loptalak el — védekezik halakán. Feküdtél a földön. Akkor minek feküdtél. . . Mert le voltál szorulva. Köszönd, hogy föl-emeltelek! Ez nem lopás. . . Más is elvitt volna, hallod-e. Engem ne verj meg szemmel, mert le-üttek az asztalról. Le! En leüttek!

Erdőt gyűjt s fenyegetve közeledik hozzá. János már már leüti, mikor új gondolata támadt. Ott az asztalon a kancsó, körülötte visz a zöld deszka. Hirtelen elkapja a katonát s fejével bele nyomja a vízbe.

— Ne kutya! — hörgi János s homlokán verejtékosöppök tűnek ki.

Mikor elveszi róla a keszt, örömkialtásban tör ki.

A katona nem kelt föl, ott maradt fekvé a vízben.

János vigadozva nézi.

— No most ott vagy! . . . Most mozogj, kutyaful!

A megyei pótadó egyenkénti kivételére ellen beadott felebbesések elintézésére hivatott bizottság rendes tagjai: Kovách Agost, Babics József, Vinczevidy Issó, Steinitzer Géza. Póttagok: Romkay Béla és Talapkovics Vazul.

A házközségi ügyek másodfokú elbírálására illetékes küldöttség tagjai: Jankó Agost, Kovách Agoston, Steinitzer Géza és Vécsey Béla.

A közegészségügyi bizottság tagjai: Napholcz Agost, Kellner József és Szobotka Rezső.

A börtön vizsgáló küldöttség tagjai: Nagybecskerek: az alispán elnöke alatt Vécsey István és Plechl Sándor, — Nagy-kikindán: Babics József elnöke alatt: Vinczevidy Issó és Valovics Gyula; Zsombolyán: Babics József; Billéden: Csávossy Gyula; Nagyszentmiklóson: Rónay Ernő; Módozon: Kovách Agoston; Törökkanissán: Tallián Jenő; Perlaszon: Vécsey István; Alibunáron: az alispán; Antalfán: Steinbach Antal; Törökbecsén: Steinitzer Géza. A regále bizottság tagjai: Kovách Agoston elnök, Vécsey István alelnök, Csávossy Gyula és Steinitzer Géza: Póttag: Jankó Agoston.

A megyei árvaszék és ügyészség megvizsgálására alakított bizottság tagjai: Nikolics Fedor báró elnöke alatt: Jankó Agost, Babics József, Tallián Jenő és Vécsey István.

— Három uradalom bálja. Rendkívüli fényes lefolyásnak és nagy látogatottságnak igérkezik az a jótékonyozó zártkörű táncvígálm, amelyet a Fényittébe-kenderesi uradalmak tisztikara ez év február 6-án az ittebei kaszinó helyiségeiben rendez.

A belépő díjak összege, általában a bál egész nyers jövedelme, minthogy a rendezőség egymaga fedezi a mulatság összes költségeit, érintetlenül a torontálmegyei magyar közművelődési egyletnek jut, ami a derék rendezőség adozatkéssz hazafiaságát igazán fényes világitásba helyezi és egyúttal remélni engedi, hogy az ittebei kaszinóban február 6-án a nemes család érdekében az egész vidék hazafias közönsége találkozára gyűl. Vidéki vendégek számára a gavalléros rendezőség gondoskodik kocsikról, amelyek Párdányban várják a közönséget.

— Téli nagyvásár Versecezen. Versecezen e hónap 25., 26., 27. és 28-án lesz nagyvásár. A mennyiben azonban 24-én szintén heivásár uszára esik, a marha felhajtás már azon napon fog megkezdetni.

— A jegyzők az új belügyminiszternél. Perczel Dezső belügyminiszter ma délben fogadta az országos központi jegyzőegylet tisztagu küldöttségét, mely székfoglalója alkalmából tiszteltgatta nála. A küldöttség szónoka Kuncze Imre, az egylet elnöke volt, ki melegen üdvöszölte őt az ország adminisztratív kormányzatiságának élén. Elmondta, hogy az ötkezzer főnyi jegyzői kar bizalommal és reménytel tekint Perczel Dezső belügyminiszteréhez, mert abban a hitben van, hogy

a közigazgatás körében szerzett gazdag tapasztalatai méltányos bírójává tessék őt a jegyzői kar kívánalmainak. A miniszter szivesen fogadta a küldöttséget s köszönetet mondott az üdvözlésért. Majd elmondta, hogy közigazgatási hivatalnokoskodása idején megtanulta ismerni és becsülni a sokféle nehéz kötelességet hiven betöltő jegyzői kart. Nézete szerint nemcsak a nemzetividékek, hanem minden egyes falu jegyzője fontos kulturális missziót teljesít s őt a ténytsóha figyelmen kívül nem hagyja.

— Németh Imre halála. Budapestről írják, hogy Németh Imre min. tanácsos, a millenniumi kiállítás volt elnöke, aki elméjében még hónapokkal eselőtt megháborodott, tegnap a lipótmesei tébolydában meghalt.

— A bányamester. A városi színházat minden zugában megtöltő közönség nézte meg tegnap a Madarász népszerű szerzőjének legújabb művét, amelynek keringője már esztendeje kísért uton-utólén fűbemázó dallamával. A bányamester, bár zenéje eredetiség dolgában nyomába se hághat elődjének, szövege meg a Madarászé mellett szóba se jöhet, néhány szép énekszámával és helyenkint felcsillanó humorával sajnos sikerre tett számot. Az előadásban főképpen Politzer-Reval Maria és Anders jeleskedtek, mellettük Clement, Clementné, Bayer Mina, Laube és Feuerreisen osztonkodtak az est tagadhatatlan nagy sikerében. A kiállítás a meglevő viszonyokat véve számba dícséretes módon emelte a darab szépségeit. Ma smétlik a darabot.

— Kaszinó-élet Nagyszentmiklóson. A polgári kaszinó mint Nagyszentmiklós rótrják, a napokban tartotta meg es ideit tisztújító rendes közgyűlését. Megválasztattak egyhangulag elnökké: Nyáry Sándor; alelnökké: Krausz Ignác; gondnokká: Karl József; I. jegyzővé; Wiener Náthán II. jegyzővé: Lichtenstern Lajos; pénztárnokká: Blickling Peter; ellenőrré: Fried Ede; ügyészség: Buben János. A választmány a következőkép alakult meg: rendes tagok: Muth János, Krieger Béla, Boros Arpád, Steiner Vilmos, Deutsch Lipót, Kolofon Ödön, Maus János, Jánosy Gusztáv, Kuhn Ferenc, Karl Lajos, Rosenaweg Ignác, Panker Lipót, Petitjean János, Ürményi Antal, Mayer József, Putnoky Imre, Grósz Lajos, Mattias József, Kompar György, Boros Károly, Becker Lajos, Alk Lajos, Roszmann Péter, Kövecz Antal, póttagok pedig: Mészáros Dezső, Lefkovicz János, Fulajtar Dániel, Fulajtar István, Cherrier Vilmos és Wittenberg Mór. A számvizsgáló bizottság tagjait megválasztattak: Krieger Béla, Steiner Vilmos és Wiener Náthán. A kaszinó költségvetése következőleg állapított meg: bevétel 797 frt 84 kr., kiadás 730 frt.

Asz idevaló új kaszinó is a napokban tartotta rendes közgyűlését, melynek legérdekesebb tárgya a tisztújítás volt. Elnökké Matthiassich Ferenc, alelnökké Lestyánsky J., ügyészség dr. Jessenaky Géza, jegyzőkké Radonics Gyula és Kovács Imre, pénztárnokká Dittich József választattak meg. A választmány következőleg alakított meg u. m. rendes tagokul beválasztattak: Halik Tivadar,

Mozog is. Hirtelen ijedve veszi est észre a küldő felek nagyobbika. A via nem birta teljesen leragasztani a zöld festékhez a kékfestékes katonát, egyszer mozogni kezd s hoppla! megint egyenesen áll már, de előbb előre-hátra hajladozik fölemelt karjával.

Hát ha ez nem eszatos fenyegetés, akkor egyáltalán nincs fenyegetés a világon.

János meghököl, derekát az ágyhoz üti s fölzsisszen. Dühös lesz.

— Minek is hoztalak ide! — kiáltja. — Engem ne bánts meg! Ne ronts meg! Összetörlek!

Előkapja a botot a sarokból s tisztes távolban maradva, le akarja nyomni aszal a katonát. Nem megy, kitér a bot elől s minél jobban hozzáújt, annál hevesebben fenyegetőzik.

János homlokán ismét ott van már a hideg veríték. Mit tegyen mit tegyen?

Eh, egyszer hal meg az ember. Hirtelen elsiklik az asztal mellett, hogy az ablakhoz jusszon. Ezt rosszkétó késsel kinyitja. Akkor visszafordul bátran, nagy kezével megmarkolja a csöpp embert, hogy egészen elvesz az öklében.

— Gáspár . . . Menyhért . . . Boldizsár . . . — mondja.

S kilóki a katonát az ablakon.

Repül, reptül egy darabon, azután a fagyos göröngyök közé bukik s hentereg ide-oda.

János utána néz.

— Huh! — kiáltja egyszer.

Már megint áll a katona egy hókupac te-

tején, hajlong, integet, emeli a keszt s tekintetében erős szemrehányás van.

— Loptál, loptál, loptál! . . .

János hallani véli a szavakat s a szívet névtelen ijedség szoritja össze.

Es rontások rontása, hogy ép most jön hama a gyerek az iskolából. Látszik az uton. Közeledik, János kiáltani akar rá.

— Kerüld ki, kerüld ki!

De nem bír. Rémtűten elszabadva látja az ablaknál, hogy a fiu észrovetta a katonát, föl-emeli s diadallal rohan befelé.

Már az ajtónál kiáltos.

— Nézze kend apám! Nézze —

János felhördül s keszt tiltakozva tartja maga elé.

— Be ne hozd! Ide ne hozd! Most vittam vele éppen . . .

A fiu nem érti. A kis ember szemei szorotottal nézik a még kisebb embert s kacagva kiáltja:

— Nézze kend, ólom van az aljában! Ha lefektetem, csak fölugrik . . . Nézze kend mán! Jánosról lefoszik most a szibbatag rémület s benső indulatai elcsendesülnek.

— Ohé — sóhajtja megkönnyebbülten — ólom van benne . . .

Asztán röstelkedve morogja magában, okát adandó az eddigi violencsiának:

— Ast hittem: lélek k.

Schwarze Eberhard, Velosov József, Krauss Ignác, Jakóbi Izidor, dr. Fischhof Henrik, Jurkovic Ottmár.

— A Vénus csillag 1895-ben. A szerelmen istenasszonyának csillaga, a melynek fényes ragyogását eddig csak a hajnalban is ébren levők láthatták, a tegnapi nappal először tűnt fel ez évben, mint esti csillag. Bátorító jel a farsangoló, bálozó fiatalok számára. Egész augusztus elejéig lesz látható a Vénus, mint esti csillag. Akkor egy időre a nap eltakarja előlünk s csak október közepe felől fog újból előtűnni. Az év végén ismét mint hajnali csillag fogja végnélküli pályáját futni. 1896. év február 1-én a Vénus és az oly ritkán látható Merkúr egész közel jutnak egymás mellé, az utóbbi tíz napig lesz látható.

— A pancsovai járás telefonja. Jablonszky Miklós, a pancsovai járás derék és fáradhatatlan főszolgabírája járásában oly mosgalmat indított, melyet a legnagyobb elismerés illet. Nem kevesebbről van szó, mint a pancsovai járás községeit Pancsovával telefon utján összekötni. — Eddig Almás, Borcsa, Dolova, Réva-Ujfalu, Fransfeld, Sándoregyháza, Staresova, Hertelendyfalva és Bresztovác járultak hozzá képviselőtestületi határozattal a telefonhálózat létesítéséhez.

— Az újvidéki új színház megnyitása. A Dungenyarski László által építtetett új színház: a hó 26-án fogják az ottani szerb főgimnázium tanulóit által rendezendő „Benedek”-val ünnepélyesen megnyitni.

— A szőregyi plébános sajtópöre. Jovanovits P. Szvetozár cikket írt egyik temesvári lapban, melyben egyháza vagyontügyeiről mondott véleményt. A cikk néhány kifejezését dr. Dimitrievits Szvetozár a szentszék ügyésze, temesvári ügyvéd, személyes sértésnek vette és e miatt a szegedi törvényszék Jovanovits ellen sajtópört indított. Az ügyben február 25-én tartják meg Szegeden az esküdtárszki égtárgyalást.

— Benzín-robbanás. Újvidéken, mint levelesünk jelenti, tegnap délelőtt tíz órakor a főtér egyik fűszerkereskedésének pincéjében vigyázatlanságból huszonöt kilogramm benzín felrobbant, a pincse felett levő két bolt összes szerelvényeivel és áruival szétrombolva, leszákad, a ház maga részben megrepedt és szétrombolt tüvegek szilánkjai snás lépésre vetteten, a szomszéd házak ablakait betörték és két kofát könnyen megsértettek. Csodálatos szerencsének mondható, hogy a robbanás nagyobb áldozatot nem követelt, bár a boltokban több ember is a pincében sok gyúlékony anyag volt. Az itt még nem észlelt robbanás puszító hatását egész nap nagy néptömeg csodálta.

Táviratok.

A király utazása.

Budapest, január 23. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből telegrafálják, hogy a király, ki holnap részt vesz az udvari bálon és szombaton az iparosok bálján, már minden előkészületet megtett a Cap-Martinba való utazásra, hova február elején megy.

A hátralevő reformok.

Budapest, január 23. (A „Torontál” eredeti távirata.) A Bud. Tud. jelenti, hogy a hátralevő egyházpolitikai reformjavaslatok február hónap második felében kerülnek a főrendiházban tárgyalás alá.

Samassa pásztorlevele.

Budapest, január 23. (A „Torontál” eredeti távirata.) Samassa egri érsek az újévkor szétküldött közös pásztorleveléhez, mint most köztudomásra jutott, figyelemztetést csatolt, amelyben hazaszeretetre buzdítja a papságot.

Németh Imre temetése.

Budapest, jan. 23. (A „Torontál” eredeti távirata.) Németh Imrét, a milleniumi kiállítás volt elnökét, aki tegnap

halt meg a lipótmezei tébolydában, ma délelőtt temették. Az ezredéves kiállítási bizottság testületileg vonult ki volt elnöke végtisztességére.

Beteg püspök.

Budapest, jan. 23. (A „Torontál” eredeti távirata.) Popovics Nikánor szerb püspök lábdegenatban aggasztóan beteg. Attól tartanak, hogy vérmérgezés áll be.

A nemzeti kaszinó igazgatója.

Budapest, január 23. (A „Torontál” eredeti távirata.) A nemzeti kaszinó választmányi ülésében Zichy Jenő gróf ujabban Károlyi Sándor gróftól kérte fel, hogy megválasztása esetén fogadja el az igazgatói állást, de Károlyi ezt határozottan visszautasította, minél fogva az igazgatói állásra a következőket jelölték ki: Eszterházy Mihály gróftól, Andrásy Aladár gróftól és Beöthy Ákost. A választás jan. 27-én lesz. A Széchenyilakomán az idén Zichy Jenő gróf mondja a beszédet.

Az új osztrák hóhér.

Budapest, jan. 23. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből telegrafálják, hogy az elhalt Seyfried lovag helyébe Mellinger Károly majoros és háztulajdonos lett az új osztrák hóhér. Mellinger régi magyar családból való.

Casimir-Perier — nem válik.

Budapest, jan. 23. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból telegrafálják: illetékes helyről teljesen légből kapottnak mondják némely lapnak azt a híresztelést, mintha Casimir-Perier a köztársaság volt elnöke válni készülne a nejtől.

REGÉNY-CSARNOK.

A NAGY LÁNG.

(Le amanti)

(10.)

Írta: Seroo Matild.

Grazia és Ferrante mindig együtt voltak; a férfi tapintatból mindig visszahusódott szobájába s Graziát magára hagyta, de később oly luskomorság fogta el, hogy föl kellett keresnie hölgységét. S oly busnak találta őt is mindig, hogy egymás felé nyújtották karjaikat, mintha egymástól remélték volna megváltást. Mikor így együtt voltak, s együtt nézték e nagyszert, de álmodos tájat, a kihalt, vagy kihaltólében lévő palotákat, nem az a derű tlt arcukon, mit a bensőleg boldog lelkek éreznék, hanem szótlanul, némán ültek egymás mellett, egymás kezét tartva. Folyton aggodalmasan keresték egymást, mintha mindig valami nagy utra készültek volna, mintha valami titokzatos történetet akarnának elmondani egymásnak; de mikor együtt voltak, hallgattak, nem érezték szükségét annak, hogy egymáshoz szóljanak, a környezet némasága nagyon is befészkelődött lelkükbe.

Igy most is, mint mindennap, pár percnyi távollét után donna Grazia megjelent, tiszta feketeben mint mindig, míg otthon mindig fehérben járt. De koblében s övében most is ibolyacsokrot viselt.

III.

Keresztülhaladtak a nagy termeken, lementek a sötét lépcsőn; a szolgáló kinyitotta nekik az ajtót, melyből három lépcső levezetett a lagunába. A víz fodrai alig észrevehetőleg mosták a palota márványtalapsát. A gondolás, a ki bárhája hátulsó részén várakozott ülve, fölállt, s valamit kérdezett velencei lagy dialektusban.

— Azt kérdeste. — magyarása Ferrante Graziának, miközben kérdőleg tekintett rá, — hogy levegye-e a gondola ernyőjét.

— Igen, igen, — mondta Grazia gyorsan, — csak vegye le. Az ember megfullad alatta.

S vártak. A gondolás meg bement a felső alá, fölemelte a dromedár hátához hasonló, ében fadaragványokkal díszes s miniatúr kis ablakkal ellátott alkotmányt s kivívén a partra, a szolgának gondjaira bista. Grazia és Ferrante szó nélkül ültek be az immár nyílt gondola két ülésére, a gondolás meg elindult a Rialto-híd felé, a nélkül, hogy őket kérdeste volna. Szénnél megrakott ormótlán bárkák fordultak be a Canal Grandera, oly lassan, hogy haladásukat alig lehetett észrevenni. A bárkás hosszú rudat fektetett neki a csatorna medrének, s úgy tolt előre a járművet. A fülleg fekete ember szinte

kétrét hajolt s rekedt, durva, hangon énekelt valamit.

— No es sem Torquato Tasso verseit énekli, mint a hogy a velencei poéták mondják, — jegyzé meg Ferrante.

— Ennek a lagunának csakis a szerelmen s a művészet számára kellene teremtenie, — mondta Grazia egy ibolyacsokrot saogolgatva, — s nem a kemény munka és nyomoruság számára.

— Az emberek mindent elrontanak, — mondta Ferrante komolyan.

Grazia helybenhagyólag intett.

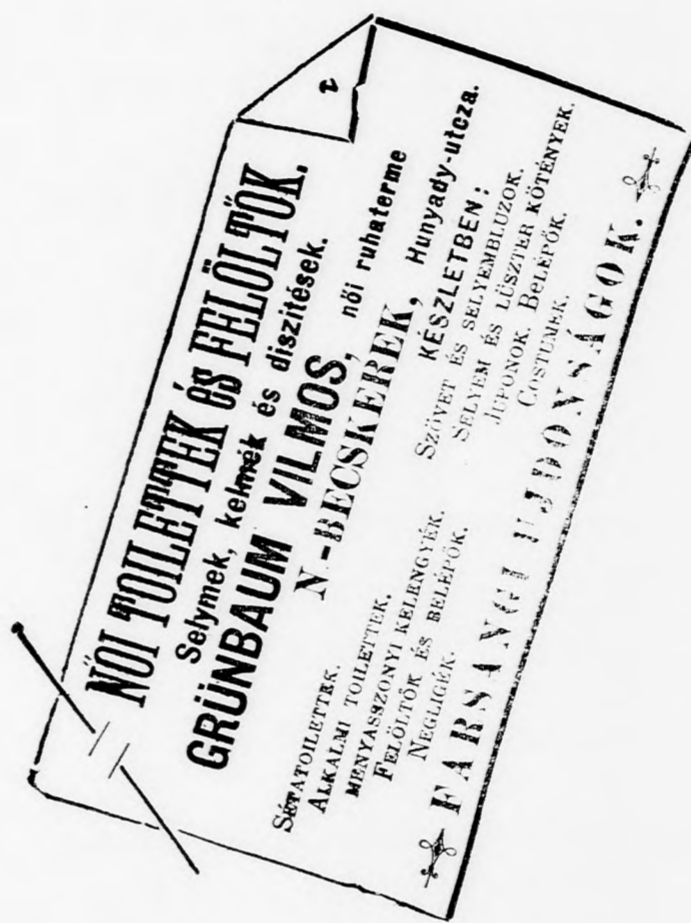
A gondola lassan, csobogva ment tovább, egy helyütt, két zödes szürke palota közt, bement egy kis csatornába. Gondoláuk mindig így tett, sohasem kérdeve meg őket, hogy hova akarnak menni, kétszer háromszor megkérdezte, de ők felelet helyett habozva néstek egymásra. Tehát nem kérdezte többet. A kis csatorna minden fordulójánál durva hangján figyelemztette az esetleg szemközt jövő gondolásokat.

(Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.

Helyettes szerkesztő: Kabos Bertalan.

Nyiltér.')

*) Az e rovat alatt közzétettéért nem vállal felelősséget a szerk.

Hirdetések.

707. 1895. szám.

Mokrin község előljárósága.

Árverési hirdetmény.

Mokrin község képviselőtestülete által megszabott legeltetési díjak beszedhetési joga folyó 1895. évre ez évi február hó 4-én d. e. 9 órakor Mokrin község tanácstermében tartandó nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 15000 frt s az árverelő kötelesek az árverés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzként lefizetni.

Közelebbi feltételek az előljáróságnál megtudhatók.

Mokrin, 1895. január hó 16.

(67-32.)

Előljáróság.

313. 1895. sz.

Pályázat.

Lázárföld székhelyvel szervezett, lázárföldi körállatorvosi állás betöltésére, a választás folyó évi február hó 11-én délután 2 órára Lázárföld község házában kintzettek.

A körhöz tartozik: Lázárföld, Zeigmondfalva, Ernesztháza, Klekk, Katalin-falva és Bótos község, az évi fizetés 400 frt, és a szabályrendeletben megállapított látogatási díjak.

Felhívtnak a pályások, a kik a magyar, német és szerb nyelvet szóval, előbbi kettőt írásban is bírják, hogy felszerelt folyamodványaikat a választást megelőző napig alólirotnál benyujtsák.

Kelt N.-Beoskereken, 1895. évi január hó 15-én.

(65-32)

Bakalovich Ágost, főszolgabíró.

Meghívás.

A „Törökbecsei néptakarékpénztár részvénytársaság“

t. cz. részvényesei tisztelettel meghívotnak az

1895. évi február hó 6-án d. e. 10 órakor az intézeti helyiségekben tartandó

X. rendes közgyűlésre.

Napirend:

1. Egy jegyzőkönyvvezető, három szavazatszedő és két jegyzőkönyvhiteljesítőnek megválasztása.
2. Az igazgatóság jelentése a lefolyt üzletévről.
3. A felügyelő bizottság jelentése, a zárszámadásoknak előterjesztése és felmentvények megadása.
4. Az igazgatóság megválasztása.
5. A felügyelő bizottság megválasztása.

Az igazgatóság.

Minden részvényes, ki szavazati jogát gyakorolni kívánja, tartozik részvényeit az illető szelvényekkel együtt a közgyűlés előtt három nappal a társaság pénztáránál letéteményezni.

A „Néptakarékpénztár Részvénytársaság Törökbecsén“

X. mérlege

az 1894. üzletévről.

Vagyon.	Főmérleg az 1894. évi december hó 31-én.	Teher.	
Váltótárca	frt 317917.75	Részvénytőke	frt 60000 —
Berendezés	540 —	Tartaléktőke	30000 —
Adóssok	3625 11	Külön tartaléktőke	3000 —
Pénztárkészlet	6467 55	Nyugdíj tartaléktőke	5000 —
		Betétek	53809 88
		Visszeszám. váltók	163897 —
		Átmeneti kamatok	2733 57
		Kamatadó	200 46
		Osztalék	155 —
		Hitelezők	2254 50
		Tiszta nyereség	7500 —
	frt 328550.41		frt 328550 41

Veszteség.	Veszteség- és nyereség-számla.	Nyereség.	
Berendezés leírás	frt 64 79	Kamatok és díjak	frt 35368 26
Lakbér	350 —	Átmeneti kamatok	3009 27
Üzleti költség	1166 50		
Egyenes adók	2231 97		
Községi adók	837 39		
Kamatadó	334 68		
Átmeneti kamat	2733 57		
Betéti kamatok	3513 —		
Visszeszám. kamat	12708 13		
Fizetések	4200 —		
Jutalékok	650 —		
Jutalom és adomány	761 50		
Nyugdíj-alap	290 —		
Kétes váltók leírása	1036 —		
Tiszta nyereség	7500 —		
	frt 38377 53		frt 38377 53

Kelt Törökbecsén, 1894. december 31.

Szecsanszky N., pénztáros.

Maletits, igazgató.

Rankovics M., könyvvezető.

Tisztelt közgyűlés! Van szerencsénk a t. közgyűlésnek tudomására hozni, hogy mi a magyar keresk. törvény 195. § a értelmében a fenti mérleget, nemkülönben az igazgatóság részéről előterjesztett összes zárszámadásokat megvizsgáltuk, a fű- és mellékkönyvekkel összehasonlítottuk és azokat mindenben teljesen összehangzóknak találtuk. Ezen mérleg szerint az 1894. évi tiszta nyereség 10176 frtot tézen ki, melynek felosztását az igazgatóság következőleg indítványozza: nyugdíjtartalékra 290 frtot, jutalékokra 650 frtot, jutalmakra és adományokra 700 frtot, kétes váltók leírására 1036 frtot és részvényosztalékra 7500 frtot.

Midőn még arról is meggyőződöttünk, hogy a fenti felosztás úgy a kereskedelmi törvény, valamint alapszabályainknak megfelel, mi is indítványozzuk, hogy a tisztelt közgyűlés a tiszta nyereségre nézve a fenti felosztást határozatilag elfogadni méltóztasson.

Végre kérjük, sziveskedjék úgy az igazgatóságnak, valamint nekünk is a felmentvényt megadni.
Törökbecsén, 1894. december 31-én.

Bizony Ferencz,
pótag.

A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Boberits Mladen.

Sityarevits St. D.

(66-1.1)